

Begravelser, og derved ville de Mangler og Ulemper, der før have været til Stede, for stedse være afhjulpne.

Sveistrup: De Udtalelser, der ere faldne om nærværende Lovforslag, gaa jo alle i samme Retning; vi erkende alle, at Lovforslaget er et betydeligt Fremskridt paa det Omraade, det omhandler, men man ønsker dog visse Ændringer i det, og disse Ønsker ere ogsaa ret overensstemmende fra de forskellige Sider. Jeg maa sige, at jeg er enig i de Ønsker, idér saaledes ere fremførte, og jeg mener ogsaa, at dette Lovforslag nok kunde have haft et noget mere principfast Stade. Men paa den anden Side er jeg klar over, at naar vi nu staa paa dette Tidspunkt af Samlingen, og naar vi fra det andet høje Ting faa oversendt et Lovforslag, som, uagtet det jo ogsaa fra et lille Mindretal der mødte Kritik i samme Retning som her fra forskellige Sider, dog blev vedtaget enstemmigt, vilde vi gøre Lovforslagets Skæbne usikker, i alt Fald for denne Samlings Vedkommende, hvis vi nu gave os til at forandre deri.

Det, som imidlertid foranlediger mig til at tage Ordet, er det, at det forekommer mig, at foruden hvad der kan siges af Realkritik over det, som Lovforslaget utvivlsomt indeholder, kan der peges paa et Punkt, hvor Lovforslaget trænger til en nærmere Forklaring om, hvad der er Meningen. I § 3 staar der Bestemmelser, som ifølge Ordlyden skulle gælde ved borgerlige Begravelser i Almindelighed; men naar man ser paa § 5, siges der her: „Ved Begravelser paa Folkekirkens Kirkegaarde af Personer, der staa udenfor Folkekirken, finde de ovenfor under §§ 3 og 4 om borgerlige Begravelser indeholdte Bestemmelser tilsvarende Anvendelse“. Deraf synes da at fremgaa, at man ved Bestemmelserne i § 3 kun har givet Regler for Begravelser paa Folkekirkens Kirkegaarde af Personer i Folkekirken. Hvis dette er Tilfældet, synes jeg ikke, der kan indvendes noget imod Bestemmelserne i § 3 om den Indflydelse, Præsten skal have, og om det Hensyn, som skyldes Folkekirken, nemlig for saa vidt som der begraves et Medlem af Folkekirken. Men saa kommer Indvendingen paa et andet Punkt, saa kommer den Indvending: Naar den, der begraves, ikke var Medlem af Folkekirken, er der ikke samme Grund til at lade Præsten gribe ind. Men saa komme vi i § 6 til Omtalen af de kommunale Begravelsespladser; der ligger det nær at spørge

om: Hvilke Regler gælde om borgerlige Begravelser paa kommunale Begravelsespladser? Man maa antage, at Bestemmelserne i § 3 om det særlige Hensyn, der skyldes Folkekirken, og om, at Sognepræstens Tilladelse kræves til at benytte visse Salmer, ikke gælde i dette Tilfælde. Men der mangler da ganske Regler for borgerlige Begravelser paa saadanne kommunale Begravelsespladser; og det burde dog være naturligt, at de Bestemmelser i § 3, der vedrøre Holdelse af Taler, Medbringelse af Faner og anden Højtidelighed, saa at intet maa siges eller foretages, der strider imod Sømmelighed og Orden, og at ingen Tale maa holdes mod de nærmestes Ønske — at disse Bestemmelser ogsaa burde finde Anvendelse paa de i § 6 ommeldte borgerlige Begravelser.

Naar man beskæftiger sig med Lovgivning om kirkelige Forhold, er det beklageligt, at det næsten er umuligt paa noget Sted at finde en fuldstændig Aandsfrihed. Naar man paa den ene Side tager Kirkens Medlemmer, have de saa svært ved at give fuld Ret til den anden Side, og naar man saa kommer til Fritænkerne, give de ikke fuld Ret til Folkekirkens Medlemmer. Hvis man her i Tinget kunde beslutte sig til at tilføje denne Lov om Begravelser ogsaa en Bestemmelse, der vedrører Ægteskabs Indgaaelse, en Udtalelse om, at de nugældende Regler om Adgang til borgerlig Indgaaelse af Ægteskab ogsaa finde Anvendelse, naar det er tvende Medlemmer af Folkekirken eller tvende Medlemmer af samme anerkendte Trossamfund, som skulle indgaa Ægteskab, vilde man vistnok kunne lette Gennemførelsen af saadanne Ændringer til dette Lovforslag, som vi her i Tinget kunde ønske os i frisindet Retning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (Jensen-Knudstrup) for hans meget anbefalende Udtalelser om Lovforslaget. Der var jo egentlig kun et enkelt Punkt, som det ærede Medlem var misfornøjet med, Spørqsmaalet om den Form, hvorunder der kunde tillades Af-syngelse af andet end Salmer ved borgerlige Begravelser. Bestemmelserne her ere ganske analoge med de nugældende Regler om Begravelse paa Folkekirkens Kirkegaarde af Personer, der staa udenfor Folkekirken, hvilket er fastsat ved Anordning af 22. Januar 1897, hvor det hedder i § 4, at ved saadanne Begravelser kan